

Vay, Vay İmansızlığın Hâline!

VAY DA VAYYY!

*Ateistler, Hâinler, Münâfıklar, Müşrikler,
İtikâdî Sapıklar Ve Kâfirler, Neden Her Zaman
Mutlu Ve Huzurlu Olamazlar?*

Özler:

*Elektromanyetik
Alanlar Ve Mikrodalga Tekniği
Anabilim Dalı'nda bir öğretim üyesi olarak,
Üniversitelerde yıllarca hizmet görmüş emekli bir
bilim insanı olarak bendeniz hep, akıl, mantık ve bilim
yoluyla da olsa, ateistler, hâinler, münâfıklar, müşrikler, itikâdî
sapıklar ve kâfirler için, ümit verici gerçek bir izah yolu bulamamanın,
ne yazık ki, üzüntüsü içinde bulunuyorum...*

Prof. Dr. Mustafa TEMİZ

*Elektromanyetik Alanlar Ve Mikrodalga Tekniği Anabilim Dalı'nda
EMEKLİ ÖĞRETİM ÜYESİ*

*Akl her şey olduğunu zannedecek kadar hiçbir
şey; hiçbir şey olduğunu bilecek kadar her şeydir.*

Abduaciz

*“Bilginin en büyük düşmanı
bilgisizlik değildir. Bildiğini zannetmektir- **Stephen Hawking**”*

Giriş

Bir bilim insanı olan Stephen Hawking, “*Mutluluk anlamaktır*” diyor¹...

¹ İngiliz fizikçi, evrenbilimci, astronom, teorisyen ve yazar Prof. Dr. Stephen Hawking, 8 Ocak 1942 yılında doğdu. 8 yaşındayken Londra'dan 20 mil uzaktaki St Albans'a gitti. 11 yaşında St Albans okuluna kayıt oldu. Buradan mezun olduktan sonra babasının eski okulu Oxford Üniversitesi kolejine devam etti...

Stephen Hawking

Bir mü'min olarak ben de anlıyorum, ayrıca da Üstün İslâmî Ve / veya Altın Kültürel Ölçülerimize de inanıyorum... O halde daha güçlüyüm ve daha mutluyum."

Üniversitede odamda otururken, *ateistliğiyle övünen ama insanî ilişki ve davranışları güzel olan*, bir öğretim üyesinin Stephen Hawking bu sözünü okuyunca, hemen yanımda yazının üzerinden tekrar giderek:

"Stephen Hawking 'Mutluluk anlamaktır' diyor. Ben de anlıyorum, ateistim, o halde güçlüyüm ve mutluyum." şeklinde yazıyı değiştirmesin mi? O zaman öğretim üyesinin bu davranışı bana çok enteresan gelmişti.

Ondan sonra bir müddet, *"Ateistler, hâinler, münâfıklar, müşrikler, itikâdî sapıklar ve kâfirler de mü'min olan Müslümanlar gibi gerçekten her zaman mutlu ve huzurlu olabiliyorlar mı?"* diye kafa yorup düşünüp araştırmaya başlamıştım.

<https://www.bbc.com/turkce/haberler-43395219> YA DA

<https://www.bbc.com/turkce/haberler-43395219> YA DA

<https://www.milliyet.com.tr/cocuk/bilim/stephen-hawking-kimdir-6258324>

Ama Yanılıyorlar

Bu konudaki yanılgılarını mantıksal olarak buldum. Bildiklerimi aşağıda paylaşıyorum. Okuyunuz, bir karar da siz veriniz!

Ateistler, hâinler, münâfıklar, müşrikler, itikâdî sapıklar ve kâfirler, *Kıyâmet ve Hesap Günü'nde*, dünyâda yaptıklarının hesâbını vereceklerine inanmazlar; *sonunda toprak olup yok olacaklarını sanıyorlar*. Oh, ne âlâ! Her türlü hilekârlığı, zulmü yap, *yanına kâr kalsın*, öyle mi? Hayvanları, insanları öldür, *hiçbir hesap verme*, öyle mi? Dünyâ'nın düzenini altüst et, *kimse sana bir şey somasın*, öyle mi? *Böyle bozuk mantık mı olur?*

Mantık Yolu

Mantığa da inanmıyorsan, o zaman sen nesin?

Hesap vemeye inanmayan böyle biri ile karşılaşan Hz. Ali ona şöyle der:

“Sen ibâdet etmiyorsun. Bu nedenle bu hayatta ben sana göre biraz daha yüklüyüm. Çünkü mutluyum ama ben ibâdet ettiğim, Kıyâmet ve Hesap gününe inandığım için rahatım sana göre biraz daha az olabilir... Ama bu sonlu Dünyâ'da sen de yaşıyorsun, ben de yaşıyorum. Dünyânın nimetlerinden ikimiz de aşağı yukarı aynı oranda faydalanıyoruz. Tabiatıyla, senin külfetin bana göre biraz daha az olabilir.”

“Şimdi, öldükten sonra ikimizin durumuna berâberce bir göz atalım:”

“Sen, toprak olacağın için ne huzur ne de cezâ göreceğini düşünüyorsun. Ben ise, Cennet'e gitmek ve Âhîret âleminde cezâ görmemek için Dünyâda yaptığım ibâdetlerin sonsuz ve mutlu bir hayâta sebep olacağına inanıyorum.”

“Öldüğümüz zaman diyelim ki, benim inancım değil de, senin inancın gerçekleşmiş olsun. O zaman ne olur?”

“Ben de senin gibi toprak olurum. Böyle bir durumda benim zararım sana göre sâdece şu kısa süreli Dünyâ’da yapmış olduğum ibâdetler için harcadığım emek ve zaman olur, o kadar...”

”Sonunda senin inancın gerçekse, sen de ben de toprak olur gideriz. Hiç birimiz sonsuz süren bir zaman içinde cezâ ve mutsuzlukla karşılaşmayız.”

“Şimdi gel, bunun tam tersini düşünelim:”

“Öldüğümüzde, senin inancın değil de benim inancım gerçekleşirse, o zaman neler olur, berâberce bir düşününüz!”

“Olacak olan şu:”

“Şayet benim inancım gerçekse, o zaman ben Cennet’te sonu olmayan mutlu bir hayat yaşayacağım... Sen ise Cehennem’de sonu olmayan cezâyla karşı karşıya bulunacaksın.”

“Şimdi buna göre bir daha düşün!”

“Şu kısa süreli Dünyâ’da îtikâdı daha mantıklı, tutarlı ve gerçekçi olan hangimiz oluyor?”

“Yâni:”

“Ben Müslüman’ım, sen ateist olduğuna göre:”

“O zaman senin inancın gerçekse ben de senin gibi inanırsam, sonunda öldüğümüzde ikimiz de toprak oluruz, hiçbir mutsuzluk görmeyiz. Ama benim inancım gerçekse, sen de benim gibi inanırsan, ikimizde ebedî olarak Cennet’te oluruz.”

“Fakat benim inancım gerçek iken, sen benim gibi inanmıyorsan, o zaman ben Cennet’te iken sen sonsuz ve ebedî olarak Cehennem’de ıstırap içinde bulunursun! Öyle değil mi?”

Sonuç

Ey okuyucu! Şimdi soruyorum?

Bir ateistin, bir hâinin, bir münâfığın, bir müşriğin, bir itikâdî sapığın veya bir kâfirin inancı mı daha akıllı ve mantıklı bir inanç, *yoksa mü’min olan bir Müslüman’inki mi?* Bu iki inanç türünün hangisi daha normal, *hangisi daha aşırı bir inanç?*

Bir tabak baklava yemenin, *genel olarak*, normal ya da Orta Bir Ölçü olduğu herkesin kabul ettiği bir husus olabilir, *değil mi?*

Ya bir kimse bir oturuşta **3 kilo** baklava yerse ne olur?

Bu aşırı durum Orta Ölçü’den (Orta Yol’dan) uzak bir davranış olup o kişi belki de çok rahatsız olacaktır.

Memlekette iken karpuzu bilmiyordum. Çocukken Samsun’a göç ettiğimizde onu tanımış ve ondan çok hoşlanmışım. *Bu nedenle*, her oturuşta aşırı derecede fazla karpuz yiyordum... *Bunun bir aşırılık olduğunu nereden bileyim?*

Sonunda bende öyle bir hâl oldu ki, karpuzun kokusunu bile duyduğumda, *ondan nefret ediyordum*. Bu hâlim, uzun yıllar devam etmişti... *Bu da bir aşırılıktı*, müeyyidesi nefretti, görüyorsunuz!

Bir ilâcı normal (orta) dozunun birkaç katı dozda (bir uç değerde) alın da sonucunu bir gözleyin, *bakalım!* Ne görürsünüz?

Verilen bu örnekler bile, normal ölçüden uzaklaşmanın sonuçları hakkında insana kolayca bir fikir veriyor...

Bu baklava, karpuz ve ilâç örnekleri de normal ölçüden ayrılmanın müeyyidelerinin, bunların vücutta meydana

getirdikleri rahatsızlıklar ve ilâç zehirlenmesi olduğunu söylemeye gerek yok...

Demek ki tıpkı bunlar gibi, *aşırılıkların hiç biri normal değildir*. Yukarıdaki örneklerde görüldüğü gibi, mantıklı bir yolla akıl yürüterek her aşırılığın bir müeyyideye sebep olabileceğini de görebiliyoruz.

O yüzden normal ölçü (Orta Yol) dışındaki bütün aşırılıkların her birinin öldükten sonra birer müeyyidesinin olacağı da akıl ve mantığa hiç aykırı gelmiyor.

Aslında ateislik, hâinlik, münâfıklık, müşriklik, itikâdî sapıklık veya kâfirlik, aşırılıkların en uç noktası ve korkuncudur. Akıl kullanan bir insan, böyle aşırılıkları aslâ görmemezlikten gelemes.

Şimdi burada inançlılara ve ateistlere ilişkin olarak gerçekleşmiş olan Hz. Ali'nin görüşü, *Orta Yol ve Aşırı yollar için de ayrıca tekrar uygulanabilir*. O zaman, Orta Yol'u izleyenlerin daha kârlı çıkacakları, *birer müeyyide ile karşılaşmayacakları da anlaşılmış olur*.

Şimdi Hz. Ali'nin görüşünün Orta Yol ile Aşırı yollara ilişkin olarak uygulanmasını size bıraksak nasıl olur? Nasıl olsa bir insanda akıl ve mantık varsa bu uygulamayı kolayca yapabilir.

Eğer akıl ve mantığınız yeterli derecede ise ve de bu işi önemsiyorsanız, sizin bu uygulamayı başarılı olarak yapabileceğinize ve bundan sizin için hayırlı bir sonuç çıkarabileceğinize tereddütsüz inanıyorum.

Ne dersiniz?

Sonunda anlaşılacaktır ki her şeyin aşırısı zararlı, *ortası faydalıdır*. Bunun delîli olarak:

“Ümmetim yetmiş üç fırkaya ayrılacaktır. Bunların içinde sâdece, ‘Ehli Sünnet Yolu’nu (Orta Yol’u) tâkip edenler kurtulacaktır.” hadîsi şerifini de hatırlatmak mümkündür.

İşte gördünüz!

Şimdi soruyorum size!

Ateistler, hâinler, münâfıklar, müşrikler, itikâdî sapıklar ve kâfirler, mü’min olan Müslümanlar gibi her zaman mutlu ve huzurlu olabilirler mi?

Bunun cevâbını doğrudan doğruya ben verirsem belki tarafgirlik olur. *Ama bu kararı benden ziyâde akıl ve mantık süzgecinden geçirerek siz verirsiniz*, bunun daha sağlıklı bir karar olacağı açıktır. Çünkü bırakınız diğer bütün hususları, sırf mantığınızı bile kullansanız, sonuç aynı kapıya varıyor...

Burada kurulan mantıksal yorumlar, *reddedilemez birer durum arz ediyor*. O zaman, her ölüm haberinde Hz. Ali’nin mantıksal açıklamaları müşriklerin, kâfirlerin, sapıkların ve ateistlerin birden akıllarına gelecektir. Ya da çok akıllı iseler buna benzer yorumları doğrudan doğruya kolayca bizzat yapabilecekler veyâ bunlara benzer mantıksal karşılaştırmalar, *kendileri istemeseler bile*, bu hayatta zaman zaman birden akıllarına gelebilecektir. Ama hiçbir zaman yukarıda yapılmış akıllı ve mantıksal yorumları aslâ aşamayacaklardır.

O zaman her “ölüm” haberi ile canlanan bu karşılaştırmalı dehşet anları, onları bir anda ister istemez mutsuzluk ve huzursuzluğa sürükleyecektir.

Dolayısıyla ateistler, müşrikler, itikâdî sapıklar ve kâfirler, *ölümle gerçekten toprak olsalar bile ki bu mümkün değildir*, şu hayatta bile Müslümanlar gibi her zaman mutlu ve huzurlu olamayacaklardır.

Eğer ateistler, müşrikler, itikâdî sapıklar ve kâfirler, bu akıllı ve mantıksal yorumları da ret edebiliyor, *kaçamak yollara sapmaya kalkıyorlarsa*, o zaman bunların vay hallerine!

Elektromanyetik Alanlar Ve Mikrodalga Tekniği Anabilim Dalı'nda bir öğretim üyesi olarak, üniversitelerde yıllarca hizmet görmüş emekli bir bilim insanı olarak bendeniz hep, *akıl, mantık ve bilim yoluyla da olsa*, ateistler, müşrikler, itikâdî sapıklar ve kâfirler, için, ümit verici gerçek bir izah yolu bulamamanın, *ne yazık ki*, üzüntüsü içinde bulunuyorum...

